

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. Sicut B. Virgo, ita & anima Religiosa vocatur primò ad perfectionem, postea ad coronam. Thema. Veni de libano, sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis. Cant. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO II.

PRO FESTO ASSUMPTIONIS B.M.V.

Ostendit, sicut Christus B. Virginem, ita animam Religiosam
vocare ad perfectionem & coronam.

T H E M A.

*Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni; corona-
beris. Cant. 4. vers. 8.*

Radius textus, ubi & totum Canticum Cantico- rum, ex mente Interpretum, triplicem continet sensum: primus est adæquatus ac totalis de Christo & Ecclesia: secundus principalis de Christo & Beatissima Virgine: tertius partialis de Christo & anima sancta. Alloquens igitur Christus Sponsam suam: *Veni de Libano sponsa mea.* 1. In primo sensu vocat Ecclesiam Gentium ad Christianismum, ut veniat de monte Libano, Amana, Sanir, & Hermon, qui siti erant in vicina Judææ in Phœnicia, ubi habitabant Infideles & Gentiles; ut veniant ad veram Ecclesiam in Jerusalem, ad montem Sion, ad montem Oliveti & Cal-

varia, ubi Christus captus & crucifixus est, quò in eum credant, atque ita Ecclesia Christianorum aggregentur. 2. In sensu secundo vocat B. Virginem ad summam perfectionem ac deinde ad cœlum, ubi tanquam cœli, terræque Regina sit coronanda. 3. In tertio sensu Christus vocat animam à statu peccati ad pœnitentiam & gratiam: à concupiscentia carnis, quam significat *Amana*, ad castitatem; à concupiscentia oculorum & avaritia, quam significat *Sanir*, ad paupertatem: à superbia vitæ, quam significat *Hermon*, ad humilem obedientiam.

Nos relicto sensu primo, secundum & tertium exponemus ac declarabimus; sicut B.V. vocata est ad perfectionem & coronam, ita quemlibet Tiro- nem à Christo ad perfectionem & coronam evocari.

I. *Veni*

I.
Vocatio
B. V. ad
perfectio-
nem.

I. *Veni de Libano Sponsa mea.* Christus Dominus Sponsus dilectissimus ac speciosissimus, Beatissimam Virginem, Matrem suam, tanquam Sponsam singulariter ab aeterno dilectam; ab initio usque ad finem vitæ, per singulares illustrationes, per singulares inspirationes, per singulares excitationes, & motus voluntatis ac denique per singularissimas, extraordinariasque gratias ad majorem & majorem perfectionem vocavit. *Veni de Libano Sponsa mea.* Ubi ter dicit *Veni*; excitans eam ad apicem perfectionis triplicis vitæ.

1. Enim vocavit eam ad summam animæ puritatem; atque illa sic vocationi & gratiæ Dei est cooperata, ut totâ vitâ, nec mortale, nec veniale, nec originale peccatum habuerit; ut ipse de ea testatur Cant. 4. *Tota pulchra es Amica mea & macula non est in te.*

2. Vocavit eam ad apicem omnium virtutum; in quibus illa singulis diebus, horis & momentis, ita profecit, gratiæ Dei cooperando, ut plena fuerit altissimis virtutibus, humilitatis, patientiæ, obedientiæ, paupertatis, castitatis, charitatis. Eaque de causa à Sponso vocatur *Hortus conclusus*, omnium virtutum floribus exornatus. Cant. 4. vocatur *Paradisus malorum granatorum*, ibidem. In quo *Cyprus cum nardo, nardus & crocus, fistula & cinnamomum, myrrha & aloë, cum omnibus primis unguentis*; id est omnes virtutes perfectissimæ atque excellentissimæ reperiuntur.

3. Vocavit eam ad summam perfectionem charitatis, quæ apex est per-

fectionis. Hinc ipsa testatur: *Amore langueo*; id est ægra sum præ amore: atque hoc amore cor Sponsi vulneravit, & ad mutuum amorem pellexit: *Vulnerasti cor meum Soror mea Sponsa.* Cant. 4. *Pulchra ut Luna, electa ut Sol.*

Atque hic est sensus principalis, transeamus nunc ad partialem de Christo & anima sancta: possent quidem hæc etiam applicari in sensu totali toti Ecclesiæ; quia & ipsa vocatur à Sponso: sed moralia melius percipiuntur in particulari. Ergo Sponsus est Christus, Sponsa est, mea, tua, & cuiuscunque Religiosi aut Tironis anima. Hic Sponsus vocat te ad triplicem viam perfectiouis; & quidem

1. Ad viam purgativam, seu incipientium. *Veni de Libano* ad montem Sion; hoc est de Infidelitate & Idololatria ad Ecclesiam, *Libanus* seu Libanum, græcè & hebraicè significat thus, quod Idolis offertur, ad montem myrrhæ & thuris, id est, mortificationis & orationis. Deinde vocavit te de mundo ad Religionem; de capite Amanæ, Sanir & Hermon, quæ sunt collibus Draconum, Leonum & Pardorum, id est, vitiorum, ad Paradisum Religiosi Ordinis; de montibus ad superbiam perfectionis; de montibus superbiæ, avaritiæ, luxuriæ ad vallem, paupertatis, castitatis & obedientiæ. Vocavit te, Sponsus, & tu secutus es; domum probationis ingressus es; in primis exercitiis horrorem peccatorum concepisti, & eadem cum dolore magno es detestatus & exhomologesi de tota vita expiatus: omnia hæc sunt dei vocatis & efficaciter ducentia

ducentis beneficia. Nunc ulterius te vocat ad ulterius viam purgativam de-
currentem; ut jam à gravioribus delictis
liber, etiam veniales nexos deliberatos
cavere studeas, vitia mortifices, passio-
nes domes, mores mundanos exuas, ac
religiosos induas; atque ita anima tua
Christi Sponsa tota pulcra evadat.

2. Vocat te, tanquam Sponsam
dilectam, ad alteram perfectionis viam,
quam illuminativam dicimus, atque
ad progrediendum in ea, inspirationi-
bus, illustrationibus, sacris lectionibus,
exhortationibus, colloquiis piis &
exemplis te excitat. Jam jubet te
Mensiones in corde tuo disponere. Psalm. 8.
Jam cupit te *ire de virtute in virtutem.*
Psalm. 83. Jam optat, ut *Si justus sis,*
justificeris adhuc. Apoc. 22. Jam desiderat
te *transferrere in salutem.* 1. Petri 1. Jam petit
te *transformari à claritate in claritatem.*
2. Corinth. 3. Et *ad anteriora te extendere.*
2. Corinth. 4. Et *probare posteriora.* Atque
ita *currere ut comprehendas.* 1. Corinth. 9.
Justorum enim semita quasi lux splendens.
procedit, & crescit usque ad perfectum diem.
Proverb. 4. 18.

3. Vocat te ad viam unitivam, seu
Charitatis, ut radicatus & fundatus
in Charitate, omnia agas ex Charitate,
& ut Sponsa dilecta Sponsum ames
ex toto corde, ex tota anima, ex tota
mente, atque ex omnibus viribus,
exemplòque Benedictæ Virginis Matris
in Charitate crecens, donec ad culmen
pervenias.

Hæc omnia ut præstes, vocantique
obedias, obligat infinita Sponsi bonitas,
amabilitas, suavitas, pulchritudo, &
excellencia, exigit hoc infinita summo-
rum

beneficiorum magnitudo & multitudo.
Requirat animus gratus, ob maximum
tam benevolæ vocationis beneficium;
& periculum, si neglexeris.

II. *Veni de Libano Sponsa mea, veni,*
veni coronaberis. Ubi transacta jam
fuit vita Beatissimæ Matris, eandem
ad præmium & coronam evocavit: &
quia ter repetit: *veni.*

1. Eam vocavit ad ultimum &
excellentissimum actum amoris Dei,
quo mensuram suorum meritorum,
ad quam prælecta erat, implevit &
simul vitam finivit. Non enim ex aliqua
infirmirate, sed ex languore divini amo-
ris defuncta est: cujus vehementia ani-
mam ejus ita rapuit ad suum Dilectum,
ut eam non tantum à sensibus abalie-
nârit; sed etiam (ut ipsa S. Birgittæ
revelavit Lib. 6. c. 62.) à corpore sepa-
rârit, ut cum ipso æternum maneret
conjuncta in caelis. Nec decuit eam,
quæ est *Mater pulchra dilectionis*, aliâ
morte mori, quam amoris; quia
Fortis est ut mors dilectio. Quam verò
intensus fuerit hic actus amoris,
nec mens concipere, nec lingua nostra
exprimere valet. P. Franciscus Suarez
Tom. 2 in 3. p. Disp. 21. Sect. 1. docet,
cum omnium Seraphinorum simul
amorem superâsse; quoniam immensa
ejus virtus per tres & sexaginta annos
continuo aucta ferventissimis actibus,
tunc omnes vires suas exseruit, & singu-
larissimo quodam Dei auxilio excitata,
omnibus prædictis excellentiorem pro-
duxit actum amoris, quem (quia *Caritas,*
ut ait Apostolus 1. Corinth. 13. *nunquam*
exiit) in Patria, sub alio meliore modo
erga Deum clarè visum continuavit.

II.
Vocatio
S. Virginis
ad coronam

Q 2. Hoc

2. Hoc actu jam consummato, vocata est Beata dei Parens ad coronam gloriæ & beatitudinis essentialis. Ter Eam vocat, ut det ei ternas animæ dotes seu laureas, nimirum DEI visionem, dilectionem, & fruitionem, seu comprehensionem, quæ tribus Virtutibus Theologicis respondent. Nam videt B. Virgo in cælis clarè quidquid in via per Fidem credidit; comprehendit seu tenet, quod speravit; eoque jucundè fruitur, summo prosequens amore eum, quem hic amare coeperat. Atque hæc est Divæ Virginis & omnium Beatorum Corona, seu triplicis coronæ tiara, quæ juxta merita sua coronatur & exornatur.

3. Vocata est tertio (ut piè creditur) triduo post ad corporis resurrectionem, ut secundum corpus & animam in cælestia Regna assumpta, & supra Angelorum Choros exaltata, integrum suorum operum præmium reciperet: & coronam non solum magnificentissimam, beatitudinis essentialis lauream; verum etiam tres laureolas, Virginum, Martyrum, & Doctorum, ob difficultia certamina acciperet, & præ aliis condecoraretur. *Veni coronaberis.* Triplici hæc coronatione Pater ostendit suam Omnipotentiam: Filius Sapientiam; Spiritus Sanctus ardentem Caritatem.

De hæc igitur triplici vocatione & coronatione, & gloriâ tantâ, quæ à Filio suo Virgo sanctissima est assumpta in cælum, ex animo gaudeamus: de tot coronis ex corde eidem gratulemur, Eamque intimè rogemus, ut nostra in cælis sit potens Advocata,

gratiâque nobis uberem obtineat quæ ejus exemplo vocem Dei vocantem audiamus; in triplici via perfectionis ita imitemur, ut simili, pro modulo nostro, gloriâ in cælis coronari mereamur.

Carissimi, si hæc quæ dixi præliterimus, & hanc triplicem vocationem exaudiverimus, atque ardentè impleverimus; tandem in fine vitæ nostræ Cælestis Sponsus Sponsam suam, non secus ac Virginem Beatam triplici vocatione vocabit. Et quidem

1. *Veni de Libano Sponsa mea:* Veni, ut anima tua mensuram meritorum, in vita jam piopè completam, per ultimam & excellentem Caritatis actum compleat, atque ita attingat mensuram ad quam DEUS eam prælegit.

2. *Veni de Libano,* ab ipsa morte animam vocat, in ipso egresu à corpore; quæ si plenè sit purgata, invitatur ad præmium beatitudinis essentialis, ad coronam gloriæ, ad claram Dei visionem, dilectionem, fruitionem. *Veni coronaberis.* 3. *Veni de Libano.* Tertio vocat in generali resurrectione; cum animam vocatur ad recipiendum corpus gloriosum, summâ gloriâ & honore coronatum.

O Charissimi, si magnitudinem hujus gloriæ & coronæ penetraremus! quanto studio conaremur, animam à vitiis purgare, virtutibus illustrare, accendere Caritate, ut cum Beatissimâ Matre ter ad coronam gloriæ vocari mereremur? maximè si ejus suaviter & amabilitatem probè cognosceremus? Quis enim animo concipere aut verbis exprimere poterit, quanta futura sit vocationis hujus ultimæ suavitas, amicitas

nitas & dulcedo? Nam 1. Suavis & amœna erit ex parte vocantis: non enim vocat Angeli, ut Matth. 24. *Ecco Sponsus venit, exite obviam ei*; sed ipse Sponsus Cœlestis vocat: *Veni de Libano sponsa mea; veni, coronaberis coronâ, quam ego tibi præparavi.* 2. Suavis & amœna erit hæc vocatio ex parte Sponsæ, quæ sufficienter præparata invenitur, & purgata atque ornata ad nuptias, dealbata ut Libanus nive reftus. 3. Suavis & amabilis erit ex parte Mundi, qui relinquitur; qui est cubile Leonum, & Pardorum antrum. 4. Tandem suavis & jucundissima erit ex parte coronæ sponsalitæ, quâ Sponsa in die desponsationis solet coronari. 5. Quoniam verò naturale est mortem timere, Sponsus Sponsam suam consolatur verbis, quæ habentur in Hebræo Textu: *Mecum à Libano Sponsa; mecum à Libano venies.* quasi diceret: ne timeas, ego tecum sum, ego tibi adero, mecum venies, & ad me venies: nunquid Sponsa libenter relinquit patrem & matrem, ut sit cum Sponso? cur ergo tu non libenter relinquis omnia, ut ad me venias, & in regiam meam introeas? An retinet te candor Libani, seu gloria hujus Mundi? Sed longè candidior & gloriosior Libanus est in Regno meo: Ego ero tibi Libanus; sic enim me Cantic. 5. nominas: *Species ejus ut Libani.* Et quidquid in mundo deseris, in me infinitè melius reperies. An fortè times pugnam, quam in agone Diabolus excitat, *scitens quia modicum tempus habet?* Non est cur timeas: Ego veniam &

protegam atque defendam: Veni, non vincèris, sed vinces; & ideo coronaberis. Quid ergo detineris in cubili Leonum & Draconum? Confer locum quem deseris, cum eo, ad quem venis: vallem lacrymarum, cum Paradiso deliciarum; cubilia draconum & montes pardorum, cum mansionibus Angelorum & Sanctorum: Principem & caput hujus mundi, qui est diabolus, cum Capite Ecclesiæ triumphantis, qui est Christus, à quo vocatis & coronaberis.

Quapropter, Charissimi, si hæc nos delectant, si ultimam vocationem desideramus, acceptemus primam: *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.* Vocat hodie Sponsus ad puritatem animæ, exemplo B. Virginis audite vocem ejus, in diès que illam ferio & pro vitibus procurate. Vocat ad studium virtutum, exemplo B. Virginis, quæ fuit hortus omnibus floribus (virtutibus) refertissimus: audite Sponsi vocem, & in iis progressum facere studete. Vocat ad culmen Charitatis, nolite obdurare corda vestra, sed aures inclinate; & B. Virginem præeuntem alacriter sequimini. Quod si feceritis, uti ipsa, ita & vos triplici amœnissimâ vocatione in morte vocabimini ad meritorem complementum, ad gloriam essentialem, & in die Judicii ad resurrectionem corporis gloriosam; atque ita lati in Patriam cœlestem ibitis, ubi Deus Pater est, Christus Sponsus, B. Virgo Mater, Angeli Fratres, Beati omnes Amici, & Domestici, cum quibus æternum coronabimini.